

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB32 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB32 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 96.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb32-txt-shoot-n106.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Piat – Grinets Mishandling – Publikums Forfølgelse.

Hvis jeg havde Tid, troer jeg jeg vilde skrive en Bog herom, til Veiledning for kommende Xstds-Officianter; thi det er ad den Vei vi skal, her ligger det Onde, og det er godt, at [en] Officiant forud har saa concret en Forestilling som muligt om Lidelsen og Faren.

Det der gjør en saadan Mishandling saa lumpen og derved anstrengende, er, at den aldeles ikke constituerer nogen Fakticitet, Noget at holde sig til, men at det altid er dækket af – at være Ingenting. Dette gjør saa igjen at mange, som dog ellers for en Skams Skyld vilde tvinge sig, her mene at kunne deeltage, eller dog gotte sig over, at Sligt vederfares et Msk. Og den Vedkommende kan ikke godt være bekjendt at tale om sin Mishandling, thi den er just beregnet paa at berøve ham Forestillingen om sig selv.

Og dog er denne Mishandling saa afskyelig at den er en Analogie til Dyr-Kampene i Hedenskabet, kun indenfor Culturen og Dannelsen eller Polituren, og dækket, derved endnu nederdrægtigere, dækket af det hykkelske Skin, at være Intet; men er ligesom det at kastes for de vilde Dyr, at maatte kæmpe med dem, kun at Mskene her paatage sig at være Bæsterne, og tillige hykkelsk skjule Nederdrægtigheden under: at være Ingenting.

Det der har svækket og svækker Regjeringerne og gjør dem afmægtige, er at de kun kunne bruge større Midler. Men større Midler giver først Ansvar for Dem, som bruge dem, og dernæst Pathos, Kjendelighed for Dem, mod hvilke de bruges.

Men eftersom Verden bliver ældre og altsaa mere og mere demoraliseret, bliver Nederdrægtigheden ogsaa større. Saa bliver Publikum Tyrannen, En som hykkelsk skjules under at være Ingen – og saa kommer det Snigmorderske op. Det Snigmorderske, hvorved man unddrager sig Ansvaret (thi det er jo Ingen) og det Snigmorderske, hvorved man berøver den Forfulgte Pathos Kjendelighedens Pathos. Smaa Midler men Mange til at bruge dem, Lidt men ideligt, Noget som ikke er værd at tale om, men som dog Alle tale om sigende det er ikke værd at tale om, en

[a] Anm Og maa bemærkes, at Publikums Forfølgelse kan man da nok udholde, naar man vil sikre sig ved høi Embedsstilling og saaledes at være Magt, eller naar man er engelsk Rigmand. Men i intet af Tilfælde[ne] er en sand Xstds Officiant. Nei, at være Ingenting, og saa at oppebære hvad en Minister maa oppebære: see det er de rette christelige Forhold, betryggende, at Officianten da ikke er en Politiker, som gjør Xstd til Politik.

b Væmmeligst af alle Arter Tyrannie: Lusenes; og væmmeligst af alle Tyranners Spyslikkere, Du Tyrannens, Lusenes Øientjener: »Journalisten«!

Ubetydelighed men længe – see det er hvad der bruges. Og Publikum er paa den nederdrægtigste Maade Magt, Magt ligesom Væggetøi eller Stank, hvilket altid har den Fordeel at nægte den Mishandlede Pathos. Væmmelige Art Blødtørst, at tørste efter et Mskes Blod ikke som en Løve, en Tiger – nei, som en Luus eller som en Legion Luus!^b Ære være Mskheden, den gjør Fremskridt i Dannelse!

At det er saaledes vil Publikum naturligviis kun geheimt være vidende om – thi blev det gjort kjendeligt, var dette jo et Forsøg i Retning af at fravriste Publikum sin Magt. Publikum opretholder derfor Forestillingen om: at der er Ingenting. Men ellers veed Publikum meget godt det sande Sammenhæng. Saaledes veed jo Publikum meget godt, at fE 4ß er meget lidt, men at en Subscription paa 4ß over hele Landet er saare meget. Saaledes veed P. ogsaa meget godt, at et af disse almindelige Msker er so viel wie Nichts, men at 10,000 saadanne D^{to} D^{to} er en Slags Magt. Og saaledes i mange Forhold. Kun i Retning af Bagvaskelse, Misundelsens Grin, Piat o: D: vil Publikum ikke være vidende, deels for at der da intet Ansvar kan blive Tale om, deels for, som sagt, ikke at miste denne sin Magt.

Jeg for mit Vedkommende klager ikke. Deels kommer i Tidens Løb det Hele til at betyde noget Andet for mig, bliver mig den kjerkomne Anledning til Forelskelsens Forstaaelse med Gud. Gaver fra Gud burde jo dog være et Msk. de dyrebareste; og om han nu tilfældigviis, si placet, har, si placet, den Særhed, at hans Gaver ere i Skikkelse af Plagerier: kan det ikke være det Samme, det er jo dog fra ham.

Men selv om dette ikke var saa, jeg klager dog ikke, som Psycholog er jeg fornøiet. Det maatte da være en snurrig Patron af en Læge, der vilde klage over at Sygdommen han havde med at gjøre var ondartet. Nej, jeg har ønsket at lære Mskene at kjende, og jeg kunde umuligt være blevet rigtigere stillet for at lære Msk-Kundskab, hvilken for mig har uendelig Værd, medens den rigtignok lærer mig, at Mskene have saare lidet Værd.

#